

פּוּר פּוּר

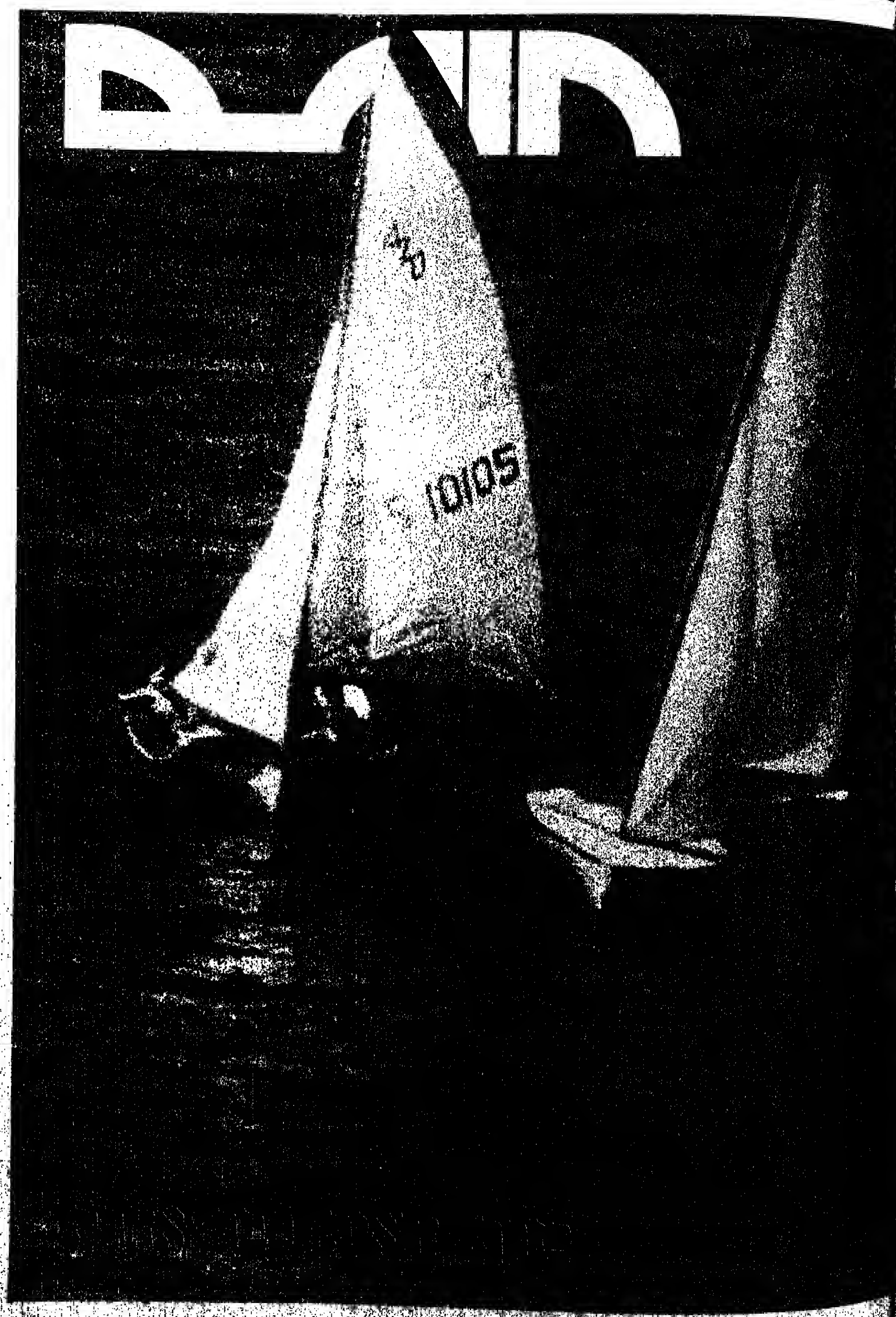
יוסי שטרן יצא לגימלאות, לאחר
35 שנות הוראה בבצלאל, והתחיל
להגשים חלומות.
לאחר הגדה של פסח, בחר בסיפור
הפיקנטי של מגילת אסתר.

פור הוא גורל כותב במגילת אסתר, כאשר ביקש חמן להשמיד את כל היהודים
אשר במלכות אחשורוש. בבר אז ידע, כמו היום, שאסור לסמוך על חמול רק
שבמקום לקנות פיס - שלחו בת ישראל יפת תואר, בתולה וגם יתומה - אל חזק
חמול, לסדר את העניינים.
אחת חזק היה פנוי יחסית באותו זמן, לאחר שהמלכה ושתי מיאנה לבוא אל
משתה חמול להראות את יפיה המפורסם. ושתי חיתה חמניסטית וראשונה

מאת תאיר זבולון

...ככה יעשה לאיש אשר המלך חמך פיקריו

האזנה למוזיקה

עופטים וחשבון פוליטי

הפרה הקדושה האחרונה שלנו,
מערבת המשפט, כבר לא רעה באחר
בשלות. פה ושם חצי יריגונים עשוקלים
פוליטיים בבחירות שפסטים ועל מינון
פנימי לא רשמי בין חזרונים פוליטיים
בבית המשפט העליון ובמכניז שפסטים
חדשים. אבל הכל שמרני על דיומו של
אמיתות. בדרך כלל הקדיריז האופטימלי לא
הניחזר על עמדתם פוליטית בספק
דינם. ראשית החתייה הפומבית על
אמות המידה של שופט החלל כאשר
פורסם ספק דיוו על השופט ספק במשפט
נאשמי ארצון הסדרה החדוד. העושה חלק
שחילי השופט על ימי שהודו כפצפצי
נגליים על ערבים העלה לסדר היום
שאלות קשות על שוריו כלפי חוץ
וצדק. היה ימי ששאל האם היה הסכם
מוקדם לחובבת המשפט חזק כאכ יות
הדיו על ארצון הסדרה. ימי שירוצה תשובה
לשאלת אלו יקראו את חסר אפס
יקרי? מאת חני סול, נאנאמי המשפט.
הפרק הראשון שפורסם בדיעות
אחרונות, למדל על עניקה שערבו
החוקרים עם האנאמיים. ממנה ניתן
למדל על כונה לחשיט על בית המשפט
לדרך פוליטית לתאם כאמצעות חזירת
השופט? כיוון שהחכמה ממשתי שכלנו
חסבר למח שמתחילי להסתמך כמערכת
המשפט לישראל. הפרק האם בסוגיה זו
עתיד להתחרר בקרוב? משפטים בעלי
אופי פוליטי החצויים כימים אלו.
משפטים על אנשי משחלת השלום
לרונתיה ומשפטו על ורשביק. מלחשה

לאינפורמציה אלטרנטיבית. מעניין להשוות.

עשרים.

בלי חשבון פוליטי

כשבוע שעבר פרסמתי כבוד אר
ההגדרה למיה ירעה לפני כ' חודשים על
מימיו הצפוי של אלמ אכאם סע
במפוק לתנן. שאלתי ככר קר
החברת

הפרה הקדושה האחרונה

מאות אלופי משנה בצה"ל וקודם
בכירים הוא נעניש לויסיוס. אז הוא
לא ירע. לא נעים אבל לא גורא.
עשוי ואומרים לנו שידע ושתה. אם
כך, מדובר בהכרעה שנועשה לאחר
שיר דעת. אז אם זו רמת שיקול הדעת
של שר הביטחון ואולי יותר טוב כאשר
חדרים אינם מוכאים ליועץ.

אמריקה

היא משהו אחר'

[illegible]

חשוכה פחות מהשאלה אם לאתר
שהפסלות הפכו לפרשה חוא חניקד
בתכונה ולקח כחשבון את מה שעכשו
קורה.

● זאב צחור

כל שפה והלודקה שלה

בִּי־סִימָה לִדְרֹקָה לִיד הָעִיר נִגְמָרָה כִּסְפִּדָה, סְאוֹמֶט, חֲדָשׁ לֵאמֹר תִּחִל מִלְחָמָה הָאוֹרִימִים הַגְּרוּלָה שְׂמֵכָה אֵחַ דָּם הָעַם הַסְפִּירִי וְהָלוֹחִמִים הַמִּתְנַכְּרִים בְּנֵי הָעֶלֶם הַחוֹפְשִׁי. רִבִּים מְבֹדִים שְׁלֹרֶקָה הוֹצֵא לְהוֹרֵן כִּדִּי אֲנֹשִׁי, הַתְּנוּעָה הָאוֹמִימִי, הַמּוֹדִירִים מִמְּשַׁלָּה הַסְפִּירִית הַבְּבוּדִית, אֵךְ הָרַבֵּן לֹא הוֹמֵן.

מאנולידראס הפגיש ב־1986 14 זמרים ומוסיקאים מעל גבי תקליט שנשלח אתו כמקובץ השירים של דליה — "שמחד בירידות" ומבלי 10 שירים שהקובץ האלבום יצא לאור, נעשה מיוחדת, כסאכרי. תקליט של יצירות לודקה ואר מרי חזיה במיוחד. מה שנעשה את התקליט של למיחד מחזית. זה עשונה השפעה שבה הוא מושג בדי כמה מחבולטים שנכניני כל שפה כמו לאירנרן קרדונקו שנים כאן לניס. פאקו ומהר דליה — ספרדית, נזרד, מוסקין ומקיס תיאודורקיס — כיוונית, צ'ימו מוריקה בולצ'אני — כפרסונות, ואפילו יורדי כרוה — נעברית.

פרדיקו גרסייה לורקה נילו בפואנטה ואקוסה שנה אחת לפני תחילת המהפכה, 20, ואם שכה נחשב לאחד מגדולי מייסדיה. רבים אל דתו האטיב והמאואי, אלא גם ממשיכיו, נזן לא רק ממוחה ולפולקלור, מדיעצא, שחקן, צינן פסנתר, מנחה פולקלור, מרצה, שחקן, נזן ואיט חברה מרתק ומדענית, הוא למד משפטים ומעריהרז ושפזו הראשון בכלל פרוה שיתלה "תופים" פרסם כ" 1918, כדחתה בו 19.

הקובץ "משורר בניידות" נכתב בשנת 1929 בה שהה לודקה בעיר העתיקה אחרי שהצליח מאד כמחזאי, עס "רומנסונים" כלומר - רומנסות צועני, אך לא היה מאד שר במיוחד בספרד. בקובץ הזה חל מיפנה בסגנונו של לודקה שותקרב לסודיאליזם ועל"מציאות) תועה מהפכנית שרצתה לשחר דא את האדם מכל מעצור וכפייה - פנ"מים או חיצוניים חבתיים.

"משורר בנייירוק" ראה אור רק ב־1940, לאחר מותו של לורקה. סכים מהשירים האלה הוא ש על ההחננושות כין עולם הכרך המיאני וחמאיים לכין רוח הארס, ומורה, כפיו, עם הכוש כמו שמולמרותו הוא הורה עם כני עמו הצוענים המדוכאים.

1986, ג'ורג'ו, כרכי המוסיקה הדתית-
הברשית בשנות ה-60, ש' אולי, את היפה
כשרי התקליט — "עדי ללא שנות, שמחזק
עולם שבו אמילו העויות לא ישנות. לילונד
על הקבר, ש' קא את האלם הוה" —
חפונות ויה. נשרה ואוריד המנות. והוא
החין לעדי שתרם וכאילו נהם בעצמו.
מנוה לא יכילה להוות שמאלצ'י יוה.
השפה הענייה המרכול נהם תכלית
העבריה, רייד כרחה ש' בתרגום לא ינתן
נפן את "לירות כמנטח", כבוד לא מבוסס
לכודת כ' 32, הומר הצעיר כיוור תכלית
הוה.

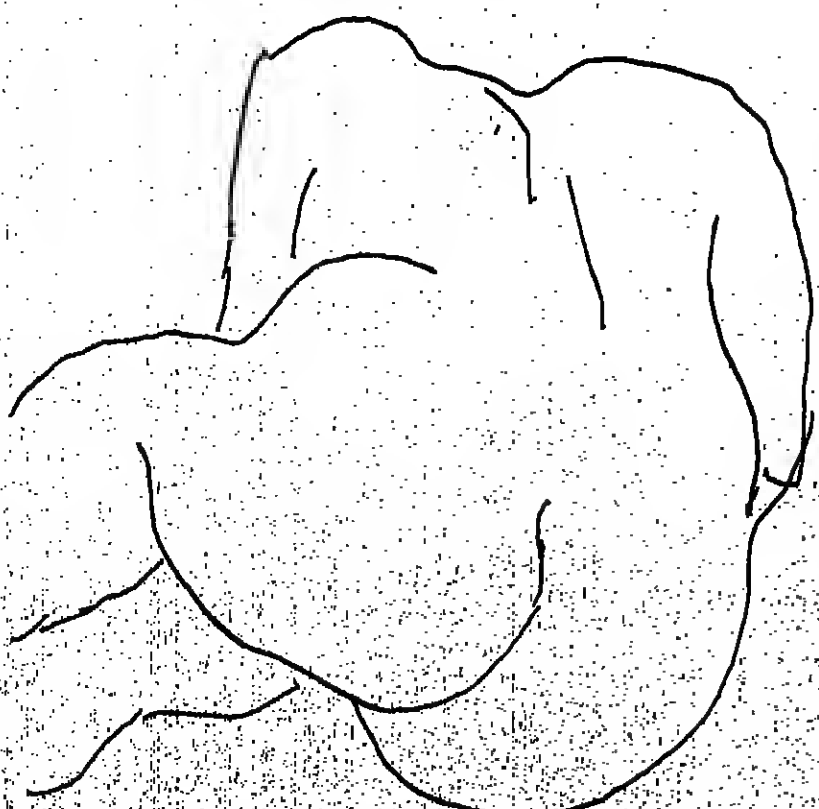
תוך משלוחן השירים האלה נשארו
נילות השירים של לדקה חדרה מוטלת
לעניי שלא ידעוהו לקרוא איטלקית
ויוונית, קאטאלוניה, ספרדית, פורטוגזית,
רוסית, אנלי המוסקית הנודרת כמנה
המסירים מכותל לגמרי ודעוהו. במיוחד
נפאליה הינצ'סם של הארמון ודעוהו ופנה
לגורח הדאשון והא פסבחה העלילה של
ניצרה הפלפוק והחשני ודעוהו. נפאליה
נפאלם הנודרת של לואיס לאק. בן
קאטאלוניה ספדרס, שהעניק לשירו חימוד
מפחץ.

לכל איז וואלד שפאט אט הילורקע שלח:
 לורקע שיער על חשוקו. על פחד נדא. על
 מוה. על שמוה. על היים ומה שמעילם.
 ועל כיהוארם. הימים ונזים את עדס
 כנחשים' הוא כת כמטורה יפה. ולורקע —
 מוכצים ודחיוו תכליטס הזה ומישים
 כדיו מסיקאם שרק שנים נהם ומיסיס
 תילורדוקס. ו'נוד'ן מוטסקיו נולד לפני
 שילורקע נתק מהימים.

● עמית רוט

בנימין
שמואל בונים

מונולוג של ליילה

חצב. אנשים אומרים על שאני אמיני
 חמוץ שלי רובץ. מן היתקוף. אינני
 מכירה את מציאות אינני רואה את
 תחתון לך אינני מחדת ממה.
 את הוזהמת ורעני מתוך. תהודך
 לחשיפה. חשיפה סוליטית. חשיפה כל
 מבלבול שב. את דווקא מתוך חוסר
 השלמות הידועה כי כנפי - ואף שריר
 אחרים: רחבים. נרלים קדרות. ואלו
 חרצון לתה נטיסומפאה למחרות. לטירוף
 למתקן. כשאני מדמנת את גרדת קשר
 אני נותנת אינפורמציה על עצמי
 כתמורה אני מקבלת מן הצייר חדות עין
 עליו והוא ערף לי לראות את עצמי. כשעשיתי
 חשים התחרטות עצרתי צעד. נדוד
 מסיפיות ואחרות על חבצה עצמית. אני
 משקעת את עצמי בפעילות אני מארגנת
 מנגנים. עורכת עיר. ציור באחדה
 חתירים. אסתטי קבוצה ילדים בגלי
 עד. ארצות לפומים ציורים. מילים
 צילומים. במגושה השנייה תבנית את
 הצייר אחרון גלעיו. ילדים ציורן אות
 והוא אותן. חזן שהוא מספר חם על
 בעודות. אחריו חזן בא. אף צייעי. שיש
 מן הילדים וגיירה אלה את אלה. באחר
 ממשותת ציורי תולעים. את חתוריהם
 ילדים. ממשותת הילדים. וילדים חתורים
 רצינית לראות את תחתון התולעים בגלי
 אחד. ולא חשוב. מאילו סילבתי את
 אני עצמי דומם. סטבה לבד. אני אף
 כלום - אני ממשותת אל סוף. אני חשית
 ללא חנה. ובכל זאת אני קדעת עצמי
 שאני שווה. אף כי העלכות חזיתי
 הציור תפקד מציאות מסוימת חזיתי
 בסוף על דבר. כעין נתיחת אדם לתה
 וזו חזיתי.

לילות המקצוע - דוגמנית ציור
ועולם נולדה במצרים. כשחייתה בת
הצעירה תבלה אותה אמה לארץ. האב
הוא במצרים וחתאסלם. בארץ עבדה
היא קשה לפרנסתה. חילדה חתנגלח
מסמחת אומנות.

הוא ומתנהג חייתי מנותקת מן
המציאות. לשבח ביותה למכוד. לך
תקוה יהיה קשורת ביותה משל אולי
תהיה זאת מקרבת הנגה שחיינו לעמי.
שני לא ביהתי ספר. לא ביהתי מסובלת
לחננה ללמוד דע עכשו שבי
החננה ללמוד ממסדה לחוס דעת.
אל תעלה חסוכ אורי אל חייני אר
תעצת דע מנע. עני אשכיש. מוסתים
שני פנה אל קעמלות ויום ורדוקים
מסגרתך לא יסדרת יסודי בחייתי.
לית מוסתים לא יסדר לא יספור; לא ישור
לית מוחלת. לא בערתי אל חשבים
היגיוני של כל ידו. חיייתי ודח
תקחת דע ויום אל נסע דא בעולם.
חשור. מוסתים חיייתי.

[illegible]

התמות

הדיוויזיות של הוואטיקו

יחסי ישראל ארה"ב בצל המחדלים

ראיון פלוויוזיוני רחב-היקף העניק שמעון
רס בטיסה בשבת האחרון בהמשך לססקי
ינו של פולארד ולהשלכותיו.

שתי שאלות היו בלתי־נמנעות מידת הנזק שנגרם ליחסי ישראל וארצות־הברית השלכות הפרשה המכילה על חוסנה ומעמדה הקהילה היהודית באמריקה כעקבות עסקיה של מרגל כןעטנ כממתי מחשבים של בעלת־כרית ידיות.

כלום תגיע השעה לכך באמת או
ממסעות ההוליתים של שרשה את
היהודים על מעמדם ומשקל של ההולית
יהודי בנבטת הקאסטרול זה היה המעמד בו
היחידים לאסעס שגוריותם במאמצים
הגדולים נמנעו מאספירציות ופרוצדורות
מגועות בו זמנית מחדש ההנהגה
האשכנזית של מרכז הולית בקאסטרול
השוקדק געשה מאמץ יוצא של ההולית ברו
לאיץ את ההולית להשליט את שושנתו על
ההנהגה הולית אשר בנבטת למכרות זה
שקט המושב וסגור לעסודיה נשק בזו
של ההולית ערבו הראשון לכך ההולית
ועודיה ולאחר מכירתו אין כלל ההולית של
העל צמור על תנכין העקלקל ויעדיו
הסודיים

הלו... חורג

מאפושח - סינר

לא ממש תוארו כאן את קורותיהם
ההרואיים של משרותיהם הצבאיים
הנכבדה לילד. בגיל צעיר שלח את
דרכו ורומם (1911-1987). שלח את מאמרו
למשרד החינוך ויזם פיתוח שלח ופזר
אותו לילדים את שירת הנוער משם לב
הנוער. מבין שירתו מה עדיין במסורת
אין הוא מכל שירתו אסיר לא עם
האשמות. שירתו בענין הציוניזם
שלח את כל שירתו של מאמרו ודא
בכח ילדיו (1987-1911)

[illegible]

י שלי,
עוד,
בתני,
בתני,
קדים
דת כמו
ראני ש
שכחת
ך זוכרת
ם, לאן
ח ואינ
ושאיר
כחת ל
גשת ע
י שלי
וכן

3.3 5978

התורה והנחמה בזה. גם אני
לפני חזרתו חשבתי על שיתן תשובה
על חטאי. אך כעבור חודש וחצי
לא קיבלתי תשובה. ולפיכך באתי
לפניו ביום שבת, ונשאלתי על חטאי.
אמר: "אני לא יודע".

חדלפך של "אל-על" היחיד שפועל...
יום־פ יאם ממתין ללא דרכון... אנשי
ביטחון מבקשים ממנו להתלוות
אליהם... מטוס "אל-על" צמוד למטוס
המלכותי... דקה להמראה

מאת ירון עליג

צילום בתוך לידר

תכריכים לבנים ברחובות

[illegible]

אל-על צמוד

למטוס של הנאה

Abstract—The purpose of this study was to determine if there were differences in the prevalence of musculoskeletal disorders among different types of workers. The subjects included 600 men and women who worked in three different occupations: construction, manufacturing, and service. Data were collected from a questionnaire that asked about symptoms of musculoskeletal disorders, frequency of work activities, and demographic characteristics. Results showed that the prevalence of musculoskeletal disorders was highest among construction workers, followed by manufacturing workers, and lowest among service workers. This suggests that physical demands of work are a major factor in the development of musculoskeletal disorders.

מישחו כבר הנדוד את עידן האיידס בעידן
החדש. החשוד העיקרי — התרופוסקוואל. אם
ער כה ידח על החינוכסקוואל לתומדד עם
תווית תהיג בכלל, ומוקצה מחמת מיאוס
בעיני החברה השמרנית בפרט, הרי שדיוס
גילוי לתומדד עם תווית הנבז.

האסטרטגיה האידית והתוספת את קהילות העלולים בחלק
המזרחי, בארצה, מוועות נאם את קהילת העלולים
שיראליה, אם כי בקהילה שונה בישראל, אבל גם
ידיים למלחמת קרות בשני יותי.
המסמכים אלה שנים מתבטאים היום לערוך בריחות
פחות, יש ואחרים שלא ידעו היום הם ויידעו כך, ואו
החלו מן רשימת - רשימת שחורות, ריען כזה והוכר
שנאשג על כך והתורולו שחוריי עליירי מכלל קומני,
מכתבת התלתייה "מן בטוח" שעסקה באיידים שאלתי את
ידים אם הדעיין קולו ל ריאלי אם הוא מסתיר אותה.
רשימה שחורה יש כבר, בדין המסמכים, הוא אומר
המשמרה עדיפת מדי מעט משיטת בנינים ואחמית שמות
תחבולת. אתא מיתר לעצמן, שו רשימה דומה לזו שיש להם על
"גונות".

גם ממך לקדוץ איזו תחושה זאת?
 גם ממני לקחו, זו תחושה נוראה גם אם לא עשו משוה אלים.
 כלל זאת, רק בגלל הייתי הימוסקסואל, אני כמעט בחינה
 ישע.

**בן־זון קבוע זה אידיאל
שקשה מאוד לממש**

במאמרו דלפן, אתח חושב על מִשְׁרֵה מְסוּרִים שותפֵּנוּרֵשׁ
אתה או שוה בעצם לא ממשנח?
נשאיר רעב למין, איני מחפש מִשְׁרֵה מְסוּרִים, אבל כהחלט

בשאלתה הילך לגן. אתה חושב על מישור מסרים שתמגורש
אתה או שזה בעצם לא משנה?
בשאלה רעב למי, איני מחפש מישור מסרים, אבל בהחלט

[illegible]

אורח־חיים קובע גם אורח־מוות

[illegible]

נבדקת אייטעם?
נדיקתי לפני כשנה הייתי חולה או קצת דאנטי — בעצם, הרומאים דאגו, אבל חוצאות הבריקה היו שליליות. אני לא טורח להיבדק באופן קבוע — לא מאמין בזה.
ומה עם אתריות אישיות?

אך החדושה הזו מקרב ההומנסואלים בשתדלנות
והעניין הצורני מתקשים בהם
הם מניסו לראות, ההומנסואלים היו מערימים לחית
בכשקט, ולא תחת אור ודקרים, ובטל לא באלה. גם הרעיון
שקבעה הירח — הומנסואל אתה נועל, לא רק מבחינה חברתית
אלא גם הידלוגית — נושא רבה, מצדו, גם כחוראלי לא עוד
לדמוי העצמי קשה כלואי הכי — ההומנסואלים

מחלה של המתירנות

116

[illegible]

החברה החומסקסואלית
הופכת בימים אלה
לחברה במצור החולץ
ומתהרס. דוד (שם בדוי),
חומסקסואל מוצהר,

SECRET

ה'תש"ח

סוף סוף סטודנטים

4000 ומעלה סטודנטים יצאו מגדלי העץ האקדמיים אל חוצות העיר, להכנות סוערות ואלימות. האם אנחנו לכי ראשיתו של מבנה? האם נוכל בנשימה אחת לדבר על הסטודנטים של כארץ, תל-אביב וירושלים? האם זה מאבק על שכר הלימוד בלבד? מוד סטודנטים 1987

בוקר גרירי אתר רכבה היה חוצות תל-אביב ואורמת שמתים אל מוני של הסטודנטים הארץ. שורה שוק בירדמה נקשה ומתוקה. היא הוכיחה נשיקה חמה על פה וביש מתלק חורה אל תאה שבבנין התאחדות הסטודנטים בתל-אביב. כאותו רגע נעור הסטודנט הישראלי משנתו הערבה. הוא התרומם לאט מרכו, התמתח, נעמר על רגליו ושקט את עיניו. ברגע שלאחר מכן כבר ניצב כרוכב העיר כשהוא מצדדו את תרגיעם שולפו מאז זהו אינו חול אף רגע מלשכות, להפגין, למרוד, להתריע. לנאום ולדווק חסם על כל איחולת הברות ועל כל עולה שלטונית (סטודנטאלי או כלל ציבורית) שהמספר חתום עליה. האמנם?

לא בדיק. אומרת פרופ' רינה שפירא, סוציולוגית של תלמיד באוני' תל-אביב ואם היא אומרת משהו לגבי הסטודנטים בארץ, היא יודעת חיטב על מה היא מרבת. — מאחוריה שנים רבות של מחקרים בנושא ולה שייכים חיבור ורסומי של הספר. מי אתה הסטודנט הישראלי?

על רגע ההפגנות הסוערות והתנפחות של הסטודנטים במאבקם הנכוח על שכר הלימוד, ותור לקיחת כל התנאים בחשבון — לרבות המספרים תלוי תפקידים של המשתתפים — אומרת שפירא עוד מקום להתבא. יכול להיות שממה שהתרחש, חודש תבוא התערבות אמינית ממערכת, יכול להיות שלא. אי-אפשר לדבר על מהפך בתרמקו של הסטודנט על מקד שתי הפגנות מוצלחות.

אם תבוא התערבות הסתתרת ואם לאו, הרי שבבן לזווית נראה שמאבקם של הסטודנטים בחתום לא מאבר גובה — בכל שני חמישי הפגנת בעיר אחרת, כשאר ימות השבוע פגישות עם אומרים והשכחות, כשבכל יום כמעט נדשו ממוצי הצמרת והמליטית אחרי מרי נוסף אל חיקם. על כל אין וכות — הסטודנטים עושים את זה הפעם כמו שצריך, ובגדול. אל מול הצעה האוניברסיטאית להעלות את שכר הלימוד הנגזר לסכום שבין 2000 ל-3000 דולר ומול הצעה האוצר התנועה יותר, הטרברת על משהו כמיליון 1600 דולר, ניצבת תשע חיות סטודנטאליות צופות ועצבניות, שלא מחרשמת מכל ממסרים אלא חרות ומרדנות. מצדה בכל דרך אפשרית, את המספרים שלהן 800 דולר לשנה, ולא אגורה שחוקה יותר.

הזלזול הוא המניע
אם לא זו הקדירה, אומרת רורי, כדון, יד והתאחדות הסטודנטים, הסגולה הממוקד ביותר במדינה כשנכועים האחרונים, ואת אומרת, בוראית שחוגגת הרוח הוא שוכר הלימוד

מאת ורד לוי
צילם מרד לוי

לוח סטודנטים מידע, כמעט תמיד, להתנתק פיטת מהכיתה מהמשטרה ולעבור לגור באיזה קמפוס רחוק. באופן כמעט אוניברסיטאי הפכת להיות קבוצת ההתייחסות וההזדהות של תלמידי ביה. הם חיים העסקות אינטנסיביות בנושאים סטודנטאליים. 24 שעות ביממה מה שיוצר חיי ותרבות קהילה שלמה. לעומת זאת אצלנו, בדרכ המקרים — כאים, לשרת חוצים הבית.

כולם שם וגם אני שם
אין אם ניתן לומר בהפגנות הסטודנטים האחרונות נתונים של נזקיקנומורמים נוסח אירופה או לא — נתונים קשים מדימים ומדברים בער עצמם. לפחות לנבנים אין חלוקה רעה עקבית בין מר שפירא לרורי כדמן, לריקן העניינות ולשאלים אחרים יותר 4000 סטודנטים ממונה ומו מספר הפרתקרים כדרכי ימי ההפגנות והסטודנטאליה נישאלי. העובדה כי באר רבים בליכר, הקשות שנים בליכר, וכמוהן אוריד סודר בליכר, מופיעה נוסף תמלה לחמנה הכללית. באופן דורד למרי, מסתמנת תחושה חסשה נאמת קורה ובמקביל, מתבקשת השאלה — למה חוסה הפעם, התמלגות והשוכות לשאלה קצרה ותמימה זו מהפגנת ציבורית ומבשרת הצמקים האפשריים שמועלים תמלה. כל אחד והנשימה הפרטית שלה.

חיי ברמן, עוזרת הבנת רצינית ונכונה בשמת ● הצעה נישא ניוצר להעלאת שכר הלימוד ● פרופסור הדריחות לגבי כל פצות ומני שחיתות באוניברסיטאות, הכל כידר —

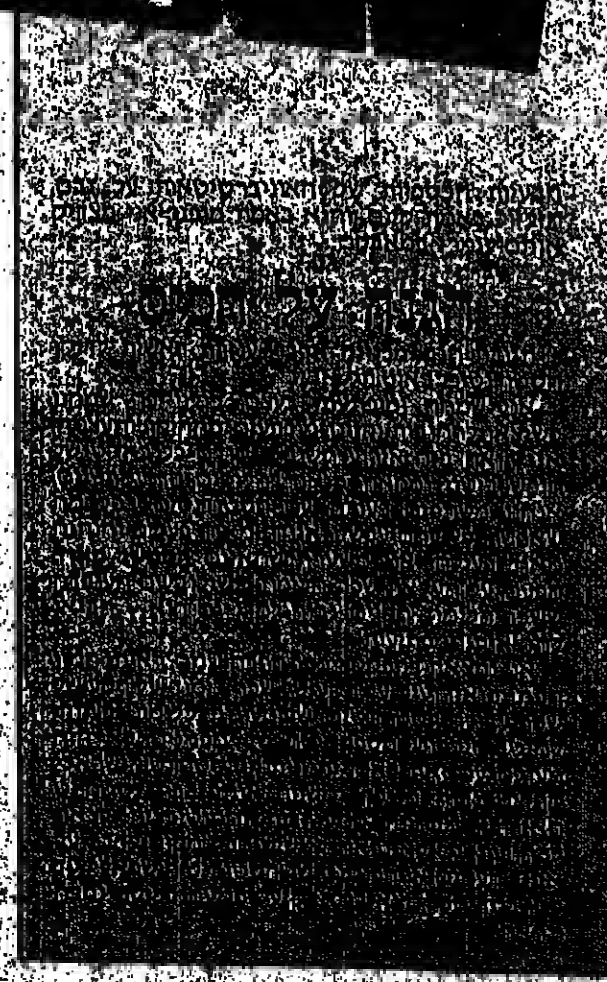
יצר מוטיבציה גבוהה וחסרת תקרים. ודיון פסיק וירד ארנון סטודנטים של ההסתדרות: קצת נבול הסכל מבחינת שכר הלימוד הגבה ● מנהיגות סטודנטאליה המונגית, מאוחדת פוליטית ומועלת בדומניה. (ההתאחדות עם ההסתדרות עם ספ העבודה).

מדינה אבר ועזרת ראשית לריקן הסטודנטים: איום ממשי ורציני יותר להעלאת השכר ● מציאות של שכר לימוד נוכחי גבוה למדי גם הוא...

פרופ' רינה שפירא, הנפוחה הבדוקה יותר והמפוכמת שלה אומרת ככה — זה כנראה באמת פר הכל של נתונים ודעותיים. ראשית, המשק כולו ממצב של רחוקה. בכל שבוע יוצא איזה סקטור פרופסיונלי אחר לשכיתה או הפגנה. זה נתן לגיטימציה

לפני 20 שנה
ב-1967, 20 שנה לפני היום, התרחשה הפגנת סטודנטים באוניברסיטת תל-אביב. ההפגנה הייתה אחת מהפגנות הסטודנטים הגדולות בארץ, והיא התרחשה כחלק מהמאבק של הסטודנטים על שכר הלימוד. ההפגנה הייתה מאורגנת היטב, והיא כללה שורה של פעולות, כולל הפגנות, דיונים, ופגישות עם רשויות. ההפגנה הייתה אחת מהפגנות הסטודנטים הגדולות בארץ, והיא התרחשה כחלק מהמאבק של הסטודנטים על שכר הלימוד.

גם הסטודנטים צלצול למאבק על תנאיהם הסוציאליים. למה? האוניברסיטאות — מצוקתן הבסיסית והעבודה שלהן עצמן הרימו הפעם את רגל העלאת שכר הלימוד. זו פעם ראשונה שזה בא מבפנים ולא מבחוץ ואין ספק שגם לכך יש משקל בהתחממות העניינים. ודבר נוסף — המציאות הפוליטית. לפי שפירא, קיומה של ממשלת אחדות לאומית משחק כנראה לטובת הסטודנטים. להנהגת הסטודנטים, שהיא מוצלחת, גם קל להיות כזו, אומרת שפירא. יש להם את כל התמיכה של מפלגת העבודה וההסתדרות ומצד שני — אין צד שני... הליסוד אינו כדוע כי למה לו לצאת הרע מכל המישרי דורד ברמן נותר מהצהרות גרולות ובמבטם פיות. הוא עשה עבודה טובה. הוא ידע את זה. והוא נמנע מהעלאת מסקולציות

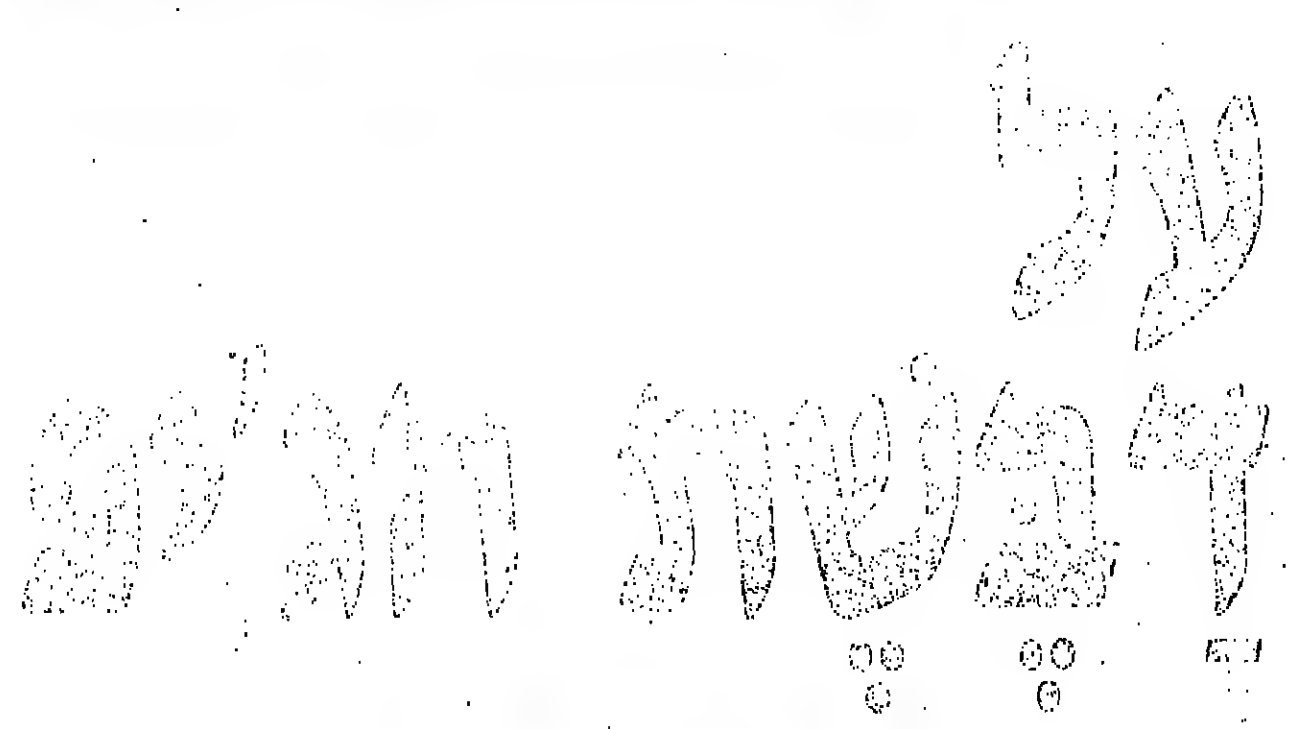

פראיות וסיכומים מוקדמים מדי. במקום לרבר על מהפך הוא מעריך לומר שינוי וככה נראה השינוי דרך. ענינו של ברמן — הדבר החשוב שקרה הוא שבירת המחסום הסטודנטוני. יותר לא ייגר אף סטודנט לעצמו לקני הפגנה — מה יש לו ללכת, ורי ממילא היו שם אותם 3000-2000 פעילים תמהונים קבועים. לא. לא עוד. מותם והליאה הוא ייגר לעצמו — כולם שם ואני לא. כך שגם אם זה לא היה צווי מראש, אומר רורי, לסעדים מתחיל להתגלגל לן איזה כדור שלט מוצלח כזה והנטיין תופס ריבניות עצמאיות.

קוראים לזה — תופסת ההליך שמושים את עצמו, אומרת פרופ' רינה שפירא. אין ספק שעצם ההשתתפות בהפגנת כזו ששה משהו לסטודנטים. מתאום כל אחד תופס שווא לא לבר. מתאום הוא מניש כסטודנטאלי הכות, הוא רואה סיכוי לעשות רברים. לשנות דברים. הוא יבוא גם להפגנה האחרת וכל העסק באמת מנוס לפתע מבססני, לכיוונים בלתי צפויים.

אי-אפשר לדעת, לא רק לאן אי-אפשר לדעת, גם אין כל ביטחון שמה שתואר באמת כך תתרחש. יכול להיות שההליך יתפוס כיוון של יציאת כללות מארץ, יפוזר בסערה את גבולות הרוח על שכר הלימוד ויוציא את הסטודנטים לחוצות בשל נושאים חברתיים אחרים, או יכול להיות שיעצור ברגע זה תוסדה בעיית שכר הלימוד, או קצת לפניו, או קצת אחריו, או מה בכל זאת אפשר. למרד, וזה מה שהמנומסור שפירא מקנה לתנועה עליה.

וההפגנות האלה עשו משהו לסטודנטים. אין בכל ספק יש לוח (להפגנות) את תופסצאלי להביא. לשינוי בתרבות הסטודנטאליה הישראלית, שינוי כזה מתחנך בדרך כלל מנאנים ובפיתוי שבוים הוא מתרחש. והנאנים לחיבורות שינוי חיים קם, כאומר, אוניטליים — מלחיית סטודנטים נוכח המצולחת. הסיסה משפית מבנים, מציאות פוליטית נוחה, נחשאי מאבק שום מאמר לממש של הסטודנטים.

ג' כל השלום. עם מצרים שקט מאוד בדרך כלל, הנבול המסוכן על המפה אינו מוגדר או מסומן בסיס ריגול. החול, הנבולות והכבישים הם המגן למדינת עין שקט. אולם כפועל רוחש עי המגן מעילות ענפה של מדיניות בראשית אחרים. התיקון הוא מפגשים לישראל ובחזרה, אולם הסתורנות עומדת הנבול הדומה גם לדרך וללבנון. התנועה מתנהלת בדרך כלל בשירות גמלים או חסידים ולעיתים בצבאיים מברידים כמעט הכל. ברים גבירות. חלפים לרוב, ורבה נשא חיש והראש וגם כפי. במערכת הבסדן אומרים כי זה מתושבי פניו והגב מתפנסים מהענף הח. לכאורה לא צריח להיות כל בעיה לישראל עם הענים הזה אולם בעצם ידוע לישראל גם אמצעי לחימה, נשק, תחמושת אל השטחים ומגן בבסיס ניתן לקנות הכל. בשנים שנים רבות מוסקים והשטח הכבדים בשירות צה"ל על שמירת הנבול מפני פתח הכבדות ההדדיות. לפעמים סרובר גם בעליות ההדרות לאיש מדיניות, בעבר היו חוליות סיקור, ועוד כוונה הנהגה ברבות השנים בריל מערך הגששים והוא עומד בקט להתמסר. צה"ל כותן בימים אלה את מכלול נשאו מען הגישוש, המוסק כולו ביד הבדואים תושבי ישראל. התמסר סתר לצורך זה את האלק (מיל) רחבעם ואבי (גנר) שגור להגיש לצה"ל הצעות לשיפור מערך הגישוש.

בשל אופיו האחד קו הנבול עליי הוא מופקד, סיקור וזה מחזיק ביחידות גישוש עצמאיות. יחידת הגששים של הדרום הוקמה ב-1968, לאחר שגם סאור והדרות של אמצעי לחימה והכבדות. היחידות לאחזקת להתמודד עם התנועה והחלו לגייס לשירות צה"ל כמות לא רשמית בדואים כדי שיתחזקו אחר עקבות המברידים סיקור רחוק. בסיקורו של האלק ישנו עניין גייס או עשה גששים בדואים שמפקדם הראשון היה הר"ר יוסף קא. ההצלחות לא אחרו להגיע. הגששים עלו על עקבות וזל שירות של נשק וסחורות. היחידה הוגדלה ל-60 נשים שהתפרסו בגב ובקרב. באותה העת הדלה כצחל מוסק לנושא הגישוש. סקורי היחידות דרשו כי לא יעז נשים ללא ליור של גשש בדואי הנך למצוד מבוקש.

במסגרת הפיקוד המרכזי
זה אחד. בשחאלוף אריאל שרון סיקור על חדרם נגלהו כמות גדולה של מוקשים באחד הצירים בפניו. איתן פקודה לגייס ער למחרת. היום עוד גששים. אבי צה"ל. הגששים התחזקו. הלכו באותו יום אצל השייחים במהלם הבדואים של סיני הגדולה וגייסו את האגשים למטרת זאת התייצבו הגששים הסדירים בכארישע והבסכה אצבע נשקו

"סיירות הגמלים" מורקה לפני שנים. הגשש הבדואי מגיע הביתה, למאהל, בג'פ מאובק ועם רובה גליל על כתפו. הלכה לה הרומנטיקה ונותרה העבודה המפרכת - לגלות עקבות

אנשי צה"ל למדינה. ותיקי היחידה, המשרתים בה כבר כש שנה נבחרים כי הבדואים סירבו או לקבל את שרכם משרות ירי. לניד לא היה עוד בעיניהם. צה"ל נענה חשלים ונחזו היה מגיע עם שקים סלאי סבכיות ביה חלוקת המסחר.

שנת הגיוס היתה אף היא בערית ליחידה. אבא היה מגייס או מין. בנים את אביהם ורדיו את בגידורם. ער כדי כך צמח למצוא משפחה שלמה נעה על ציר ומחפשת עקבות. צה"ל הבין יותר ויותר כי אין תחליף לגשש הבדואי, אלה

שיח ערבה אבי מרעפר להם שנים לזר בריל. מספרים כי את כל גלמות השקיע בצחל מא קום המדינה. שיח ערבה גייס עשרות רבות של גששים וליווה אותם בשירות. בחסותו האלק בריל ייסר האחרון את הסיירות המברידים של סיקור הדרום. כולו על טהרת הבדואים. שהפכו במהרה לגאולה כל חשכיים.

אלוף פיקוד הדרום כיום, האלק יצחק מירדכי, לגששים בסיקור הדרום יש תפקיד חשוב מאוד. הם חיוניגנטים סיקור והכל קורה. כעצם טכנים. הגששים עובדים קשה מאוד במשמורת יום ולילה. בתנאים פיזיים קשים מאוד. סיר או מורדף רגלי. עשויים לחמש, אסיר יומיים שלוש. תורם הממוצות שלהם מוגד והם צריכים להשיג מטרות מסימות אולם האלק מריל.

בשנת 1987 נחקר צה"ל בקשים בנושא גישוש ומינוי של האלק צה"ל. הדברים אבי נודע למצור מורגנו. 66 אלק בדואים חתום ב-1987 שפטים בגב. עומדים תהליך דעיג ומסר על עיר ומרדכי. יחיד נחמד. מורים למסעות. ומשפחה נפתח. תלמים אחר הבאן והמרים את יומם מקצוע וגישוש צה"ל. עוקלים שמו הצעה לחזק שירות חזק. גם על הבדואים חשבים במסגרת צה"ל כמיליטרי. לזר, ובר, לשיק

העבד לחלק בלחי נגד ממערכת הכיסוחן השומה. לאחר פיגור סיני נוצר מצב של עורף בגששים. צה"ל פיקור חלק מהגששים וארגן במסגרות את האחרים. ער היום מברית הגששים נחשבים כאורחים עובדי צה"ל, או משרתים בתנאי קבע. עניין זה הוא הבעיה מערך הגישוש. בצחל, העושה מער מאגרים לגיוס חכמים ותחומה לצבא חקקו של כלל הגששים.

במשך השנים נוצרה מערכת יחסים מיוחדת במית בין צה"ל לבין גששי הבדואים בדרום. האלקי משה בריסבא (בריל) שפיקור על סיקור הדרום מספר שנים, עשה רבות להדק קשר זה ביקורי גומלין באחילים. סידים משותפים. ומתן ה'גשה של נורל משותף בגב.

שיח ערבה אבי מרעפר להם שנים לזר בריל. מספרים כי את כל גלמות השקיע בצחל מא קום המדינה. שיח ערבה גייס עשרות רבות של גששים וליווה אותם בשירות. בחסותו האלק בריל ייסר האחרון את הסיירות המברידים של סיקור הדרום. כולו על טהרת הבדואים. שהפכו במהרה לגאולה כל חשכיים.

אלוף פיקוד הדרום כיום, האלק יצחק מירדכי, לגששים בסיקור הדרום יש תפקיד חשוב מאוד. הם חיוניגנטים סיקור והכל קורה. כעצם טכנים. הגששים עובדים קשה מאוד במשמורת יום ולילה. בתנאים פיזיים קשים מאוד. סיר או מורדף רגלי. עשויים לחמש, אסיר יומיים שלוש. תורם הממוצות שלהם מוגד והם צריכים להשיג מטרות מסימות אולם האלק מריל.

בשנת 1987 נחקר צה"ל בקשים בנושא גישוש ומינוי של האלק צה"ל. הדברים אבי נודע למצור מורגנו. 66 אלק בדואים חתום ב-1987 שפטים בגב. עומדים תהליך דעיג ומסר על עיר ומרדכי. יחיד נחמד. מורים למסעות. ומשפחה נפתח. תלמים אחר הבאן והמרים את יומם מקצוע וגישוש צה"ל. עוקלים שמו הצעה לחזק שירות חזק. גם על הבדואים חשבים במסגרת צה"ל כמיליטרי. לזר, ובר, לשיק

בשנת 1987 נחקר צה"ל בקשים בנושא גישוש ומינוי של האלק צה"ל. הדברים אבי נודע למצור מורגנו. 66 אלק בדואים חתום ב-1987 שפטים בגב. עומדים תהליך דעיג ומסר על עיר ומרדכי. יחיד נחמד. מורים למסעות. ומשפחה נפתח. תלמים אחר הבאן והמרים את יומם מקצוע וגישוש צה"ל. עוקלים שמו הצעה לחזק שירות חזק. גם על הבדואים חשבים במסגרת צה"ל כמיליטרי. לזר, ובר, לשיק

מגנים עתה, בצחל, לאחר ולגייס כל צעד בדואי למערך הגישוש. ספק היחידה אומר, כי כל בדואי מתגייס חייב לעבור מבחני מיון קפדניים. הגשש חייב לדעת קרוא וכתוב עברית, צריך ללמוד נוהלי ריכוז כקשר ולעבור קורסים שונים. כשמונים אזור עובדים את המבטאים. אב, בקורס קצינים האחרון של צה"ל סיים גם קצין בדואי ראשון, פגן מישראל קצין ראשון של משפחת הגששים הבדואים.

יחידת הגישוש של הדרום שמים דגש רב על המדיניות והמקצועיות. כל גשש חדש עובר כחודש ימים לצד גשש ותיק, ורק אחר כך מקבל הפמכה לגישוש. במידה ופספס פעם אחת את העסקות, הוא מוחרג. פעם שנייה — הוא מורח מהיחידה. אין אצלנו משרות. מדובר כאן גם בחיילים ואנחנו קשובים מאוד בעניין המקצועיות.

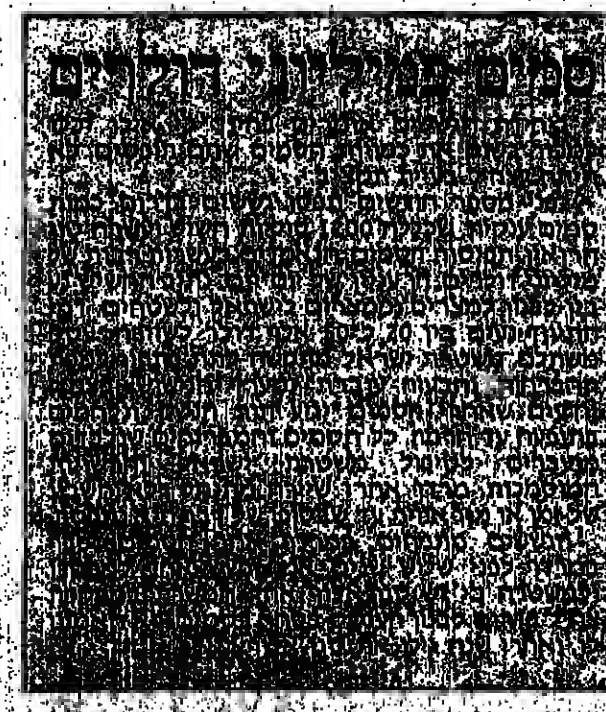
תהליך העיון והמודרניזציה נותן אותותיו גם ביחידה. נסה כיום להציע לגשש בדואי לרוב על גמל, או להקים מחרש את סירות הגמלים המסופסות שפורקה לפני שנים — ותיכנה בכו נסח. האלקי בריל ניסה ונכשל, הבדואים אמרו שאין על מה לדבר. גשש בדואי רוצה כיום לנפוע בג'פ עם אנטנות כפו וחדורי. תאור לבם לאיות כבוד וזה הקצין הבדואי הראשון המגיע למאהל עם ג'פ סאובק, כמרים, ועם רובה. גלילי שמיט על כתפו.

המפקד. אנו עדים כיום לשינוי במים בתפישו. הגשש רואה את עצמו כחלק מהמערכת הגדולה. הוא מבין עניין ומודע לכוונותיו ודעותיו. מעל לכל אלה עדיין עומד כראש נשאו הכבוד. כשבים קיימת עדיין, למשל, הגורמה של נקמת דם. ביחידת הגישוש משרתים חיללים משבטים שונים, ואנו עומדים על כך שבתוך היחידה לא תתבצע נקמת דם כלשהי. אנתנו מודעים להם שיש להפריך בין הבית לצחל, והם מבנים זאת, אומר המפקד.

אין פתרים את העניינים במשך של ספק היחידה יש סיפור על גשש בכד, שחספו את אשתו והוא דרש נקמה בהשפעת היחידה הוא יתר, והתפשר עם החוטפים. גשש אחר רצה לחתן את בתו כגיל 12. האב והגשש היה נחוש ברעו ואילו בן, המודרניים יותר, התנגדו בתוקף. באה כל הכבדות למשור היחידה ושם שוכנע האב. סיפורים ביחידת הגששים לא חסרים. בענינים לקיים את יום האשה, תהוג ביתר חירות צה"ל — נכשלו ולא ינסו שוב. יש כאן נורמות אחרות.

למסרבת הביטחון יש אינטרסים מובהקים לגיוס בדואים לשירות בצחל, הדכה מעבר לתרומתם הייחודית בתחום הגישוש. שם מוענים כי ככל שהיו יותר בדואים בצחל, כך היו פחות עוינים לישראל. שעצם לכישת המרים והאחיה כגשש מפנינה שותפות ונאמנות. השבט רואה בגשש מעין נציג של המשפחה. המימסר, השייחים ומשפחת הגשש זוכים להוקרה ונהנים מהערצה מצד השלטונות בשטחי מרעה ובגורמים אחרים. גששים שיוצאים לגמלאות נהנים מכובות יתר, ומעסימים בקבלת רשיונות לעסקים. תוספתה היא — יתר משרתים — פחות עוינים. הגשש יורע שובבים אותו ומכירים לו תודה, אומר מפקד היחידה.

שירותם של הבדואים בצחל, כיום, מושרש וללא תחליף. הבדואים המשרתים נאמנים מאוד. ותיקי היחידה גאים מאוד, למשל, באבירים אלאופרש שנהל בשבי המצרי במלחמת 73, ולא הוציא מלה מפיו למרות העינויים שעברו. אל אמרש וזה לעיתור חזק מטרמטל. כיחידה גאים גם על כך שהעבדה מנוצלת ללא משואפנים. לפני זמן קצר לכר גשש בדואי באזור הרחיק בגב חוליות מכריים. שבאשה עמר. כך משפחתו הקרוב. הגשש עצר את השיירה והמגיד אותה למשטרה. נאמנות מלאה לצחל.

שמחה לאיש

מאת רוברט נייט
(מתוך יו. אס. ניוז אנד וורלד רפורט)

AFRICA

Main UK

Scale of miles
0 100 250

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

אוי קנתה צלב

איתתה ב' אין להם ריו כמו שצ"ד. אצלנו (במדק) לא עושין
בדינים כאלה. עשיתי להם מות כבדוק. אמרתי להם הסקי
שלכם. אני לא מאמין עלי' לך ביה. לקחתי את הכסף שלי
בכבודם. מספרים אני אומרת לך יתורם לא כבוד מה דמים ותר
בדע מחוששים. בענין אני שגאת אלהים. אני אומר להם
שכלם שלום! אמר אדם דמים שקרנים. אמר שכל שגב לא
אלמנו שחם חצי מילקין ו לא אלהים. אדור ב' הייתי. לפני
אלמנו שנים ביצעלים כסיל וקטני חלה חלה.
למה למדוק אנתו ביה. שם יש עורבים עורבים. צרפתי.
אנגלים עורבים. מכל עדה כס' מה. לא מלית ידורי לא את.
העיריב לא יתערים כלה כידור. ש' זה חוק שלם במדקו. ונתקם
סורביב אני אומר לך אמת! אמתו יש לו יתספר סוכ משפלה
כדור. תצא לך תחוק יש לא ברמאות. לא בגביטות לא
כשום דבר. מה זה חזק. יש לך את ספר מצוי' לא כמך מה לא
אומר לך אמת. זה תרסם אצלנו טוב. זה התרפסתי. אנתו
נתנים נלנו ששה בלפי דרים' בביה נקים' חלקים
כחלקים שותים חלב. ומוסרם. לא יש תוקים צריך לשלוח כופ חלב
כחלקי ומוסרם. בערש יש הפסקה - ד' דל' חורד אכל. שתיים
עשרה - זה דוראכלי מוסר צלחת. גם שאלותם מסדרים.
סומכים סורבים. ככה זה. משפוטו ד' חמס' ד' ביה. אין לא
יצא כחך כמך מה. כחשם אין תרא' יל' כחך אסור. אזה
כשיתום את תליתו? אני אומר לך אמת. הכנות לא משתבחות
השית'סערת' כליתא. אצלנו אין מות ב' תמשעשרת הרהר
אמת. כחך ע' גררם את תולמיס אין ה' ביה אמת. אין עורבת.
אזלת אסור. למה שקה תולמיס מהבוקר עד הערב אין ביה
לא משפחה ולא פרדסם ולא ח' אסור אסור ישראל מה אין להם
ידעו? עולם באסורם. כ' תמשעשרה שיעשרה אומרים
כסוכם אוקר. כ' כונה - זה טוב זה לא יסרמה. זה יתורם להם
לדריס אין להם מה לעשוקם. אין להם סקנרין. אין להם שום דבר.
אין להם אית' תולמיס ועכשיו סקנרין אין תולמיס. ענבים
ביתיות. מה יתרם ש' חמס' מה אני אומר לך. והאש שדזה
ביתיות באסורם. ולא ארשנות לא אסור אצלנו זה כבד. זה
יתורם יש לנו תורם טוב זה לא למדו מדיניות. זה למדו
מדיניותם. זה אסור לרוב איתוס ככלל. אין יתור.
אצלנו אין אמת. אמת באסור כראים אין לנו מחלה
בדינים כאלה. לא אית' לך בדינים. לא שום דבר. זה בדינים
בדינים - לא חמס' מה. עצמים. שיעורו בדיניותם אומרים -
בדיניותם. למה כראים רצח אשור. למתה לא מצעכם עשה
מדיניות אין סדרא אצלנו. כולם בדיניות. עשיתי את אית' הרהר
בדיניות חלתי עצמכם. כל משפטים. שאלת את כיריכם אין
בדין כחך או אית' חזק. אני הייתי בירשעלים ואני יתעצב על
ישראל. ואני יתעצב חלתי חלתי ונתעצבתי עליהם חתיני

לצלול לתוך המעמקים האפלים

עם זיוה פוסטאק

מאת חיים מאור

ההתעוררות החלה בעקבות מרד הסטודנטים השואל שאל: מדוע אתם היהודים הישראלים צריכים להתבלט?

צללתי בהדרגה אל תוך הסרט, אל תוך המעמקים האפלים בקצב איטי, אחרת אחרי אתחבצן... זה לדיוח בתוך המוות... כל מה היה במוות?

זיוה פוסטאק שבת חבתה.

מקץ 25 שנים של שויה בצרפת ועבודה אינטנסיבית במחיצת ענקי קולנוע כמו אורסון וולף, אלן רנה, וראק מאטי ומולו, החליטה כי מקיפה בישראל. שש שנים עברה על עריכת הסרט "שואה", סרטו של קלוד לנצמן. סליחה, שרש המסמך, "שואה" רחב בידולת כי חייה חייבים להימשך בישראל. עתה היא איננה ושמוחה, עדיין, מכל דגן ומכל מפגש מתורש עם נשים וישראלים.

מנשתי אותה בכיור נשום ואמר, בריחתה השבורה, כלב תליאבי, ויהי בת 46, מריבה משקפיים עגולים, יחסה, כינים חולצות סריק קלה, כמו סטודנטית צעירה. החדר מרהט בטוביטס ובכלל מפרים תקליטים ותכנתר שהביאה עימה מפריי. "הבאתי הכל כדי שיהיה לי קשה לעזוב, ובכדי שיהיה לי ברור שכאני על מנת להישאר" — אמרה, תוך הגשת שתיה.

וזה, לירת ישראל, אינה בת להדים ניצולי השואה. הריה, ילדי והגריה וצליה, עלו לארץ ב-1933, כשהיו רחמים וצינונים, תנאי כחיד, חלק מן המשפחה נותר באירוסה הנפשה בשואה. לירותה חלפה בכנייה, בבית ספר רתי, התמונות המוחזקות ביותר בלירותה הן מראה איסח, הערליקה נרות כיום שיש ובובה, לשאלותיה מרי שבע, חיתה איסח משיבה לה, כי היא שמה שכולם נמצאים בבית, כיהר, לא כמו המשפחה שמתה באירוסה. יותר לא תסיפה ולא הסכימה לספר.

ויכרן שני — אני יושבת ליד חבילת כי נרדלה, קשורה, פתחת אותה ומוציאה צילום מצחיקים של בני המשפחה, שלא הבתי, אני שואלת את אבא מיה מה ודא אמרת, "היה מרגישה", "היה רבקה" וכו', בעבר שנים מצאתי שוב את התמונות וגיליתי כי כתבתי מאוחרת בכתבי ילדותי, הקדשות אישיות, מדרה מרגישה לזיוה."

אני וזבת תחושה של שתיקה וריקנות מתסרת בבית ודרגשה שלייתיה אחי במשך שנים של ניכור ואישיבות למקום. לא כמו 'הבנים' האחרים, אני וזבת את אחר הדברים שלי שחיע לאין אודי המלחמה ונהג לאכול אצלנו בבית כשהוא יושב האוכל בצורה משונה, לזעם מדי, תוך כדי תנועה על האוכל בידיו, פחדתי ממנו מאוד. הוא היה כזה מאיים, חלמתי עליו."

ויכרן נוסף, הקשור בלירות: הייתי בין המוציאים לאור של עלון 'חידות לנער', גיליתי, בעבר שנים כי המפריס שנהגתי לפרסם בעיתון היו על השואה, על בריחת מנגטות והסתתרות ביערות. אני והדתי מאור עם ילדים 'הכבושים' שהגיעו בסוף שנות ה-40 לארץ וכמה מהם למדו איתי בבית הספר. אני חשבת או שהם 'מכונים' בגלל צבע עורם ולכן, שלא תשים לשמש. ויום, בעקבות הסרט "שואה" אני מבינה את המשמעות הנוראה של הכינוי."

אחר כך החקתי את נושא השואה ולא רציתי לרעה עליו. היו לי שאיפת אחרת — לימדו בטניקה וכו', כיל 19, אודי תבא, הציע לי מישור לבוא לעבוד בעבודת עריכה בסרט. איי לייק מייק, בכימור של סרט פריי, כי הנעתי לקולנוע וגיליתי שזה מעניין אותי יותר מכל.

אחר כך יצאה להשתלם בצרפת ועברה בעורכת בטלוויזיה הצרפתית. לעולם הקולנוע שבה בעקבות הצעה מפחה לעבוד בסרט של דאק טאטי, במשך — גישושים לרובן פוסטק, במאי תיאטרון, לידית בתה, שרה, השנים חלמו בעבודה מתקנה, כמחיצת אינטלקטואלים ויוצרים צרפתיים והתעוררות התלה בעקבות מרד הסטודנטים ב-1968, בשאחד מחברי קבוצת השמאל הרדיקלית, אליה השתייכה, שאל אותה: 'מרוץ אתם היהודים הישראלים, צריכים להתקבל בליקין' — מרוב תרומה לא יכולתי להשיב, הלא הייתי בתכם, במשפחה לכל דבר."

השרת אנטישמית נוספת, בעקבות, 'מעולת בידית' — הערליק אצלה נורה אירומה מאוד, יותר, ב-1973, מנה אליה קלוד לנצמן לערוך את סרטו, 'למה ישראל?' קשור עם לנצמן במשך, לנצמן תחקיר וצילום ראיונות בנושא השואה וראו כינה פוסטק את 'העורכת הטכנית' לסרט בנושא זה.

שילוב אסתטי נשל מוות עם יופי משמעותי וחשוב? זיוה, אריך ושוארבי תאמי יזרח מריב משמעותי וחשוב?

כבר בתחילת העבודה ירעתי שהסרט יהיה ארוך, לנצמן שאל אותי ואמרתי: 'כין 12, 15 שעות, הוא חשק, שהוא משתבץ, בתחילה היינו שנינו באפלה נמרודא איפה להתחיל ולמה, מורכב ב-350 שעות 10 של עזר מוצלם, כשהיה המפיקל הוא 20 שעות ומר עזר סרט חידור של שעה וחצי, כתבנו כמה וכמה תסריטים ותחברו לנו, שו לא הדרד, אבל התוכנית עזרה לנו ללמוד בעליה את חומרי, לשלוט בו ולתקשר אותו, בסופו של דבר הסרט נגנז על שולחן העריכה ולא התסריטים הכתובים, כשצמתי, במשך 4 חודשים בכל חומר המצילים הייתי חמומה, הן מן התכנים והן מהיקף החומר, הייתי נרגשת מאוד, אני והדתי, עם כל אחר.

ניקוק, ובנתי שלגמר את זה, להחזאכר, ואני לא מגויסה, זה היה גלוי, אשורי, לכן, באיזהו מקום יציתי לי מינה קטנה שאפשר לכרוך אליה — התקומה, אחרי שגמרתי את הסרט, בפריי, שכבתי במשך חודשים במיטה, תחושה לגמרי, כלי יכולת לדחם אצבע, ממש חולת, בנחה תקנה ומשכתי, כמו מנגט, לישראל, אחי חודשים הצלחתי לעזוב בריס ולנסוע ללידה, הנעתי הנה האמרת לעצמי, את לא נורמלית, מה באת לישראל, הרי זו סריגה-שואה, ואת אמרת כל האנשים שאת מוגשת מה עכר את השואה, הרי זהו אחי, הייתי מה שלוש חודשים בריגה קשה.

לאלה, בעזרת חברים שסיעו לי להתאושש, החלטתי שבראי לחור ולחיות מה את המעגל הפריי שלי השלמות, ועזת יש למחות מעל חרש, כמו 'פליטה' מסוג מיוחד.

מתי תחלש פוסית שאת באות, על מנת להישאר? זה תהליך, תהליך זה קיים אצלי עור לפני 'שואה', אבל היה רק נגד ויכר, החלטתי שאני רוצה לעשות סרטים קשורים בארץ, ובנתי שאיפשר לשבת בספרי ולעשות רבדים קשורים בארץ, צירי, לזש את הרבדים, אני אהבת את האנשים מה, אני רצה אחרי אנשים שונים ושונות שספרים, כי שרציתי להיות שלמה עם עצמי ועידורו של וני — לחזק מה.

הערות אנטישמיות בצרפת הדליקו אצלה נווה אדומה. קלוד לנצמן ביקש שתערוך את סרטו "שואה". זיוה, ילידת ישראל, מספרת על שהתחולל בנפשה בזמן העריכה

במה את עוסקת בעת? אני מלמדת ערבית מרשים כאוניברסיטת תל אביב ובבית צבי, עוזבת סרט ישראלי, ותקחה לבנים בעצמי, אני עדיין מנששת.

לראות את עצמנו כיצאיי שואה איך את מפיכה את הנושעה המורדת והמתרשט פביי הסרט בארץ, תופעה הימית לבינאסיקולטורלי, לפתחת, תיבת מנדורח, לריון גלוי כמו גוה השואה גה על ידי יוצרים בני תרד חשני וחשלישו, אני חושבת שישנה מרעית גרולה יותר מאשר כעבה, אני מסכינה את זה כי אני מרגישה שהאנשים שחי את השואה הולכים ונגמרים, ואם לא נטסל בכך עכשיו, לא תישאר עדות, יכל להיות שגם אלה שחי את השואה ועד עתה לא היו מסוגלים לרבר, מרגישים שהם עומדים להיגמר ויש להם צורך עצום לספר, שני הרבדים הולכים ביחד, בסרט 'שואה' כל ניצול שריכר ידע שלנצמן פתח לו את הפצעה, הוא הסכים לרבר משום שידע שאם לא ידבר עכשיו, לא יישאר עדות, אף פעם.

מתי יחזק אל גרמניה של היום ואל גרמניה? והם הוא רי מבניולנט, אני הייתי בחומר הנבנה בהקשר לסיסוד היחודי בשואה, אחרי הסרט הנבנה שלי בידה, אני מבנית ואני חלק מה, אך את החד השני, הנרגנני, אני מסוגלת להכין, אני אולי גם לא מסוגל מכידה ולא מוחשית את ההיבדח.

האם היו התנכלויות או אימים עליך או על לנצמן מצד ארגונים בינאריאליים או דומים, במהלך תעבורה על הסרט? לא, בכלל, מעט מאוד אנשים ידעו שאנחנו עובדים על הסרט. מתי יחזק לנשית נאציב ביוס? מתי יחזק לנשית נאציב ביוס? — נעשה, אי אפשר לנקום, נקמה לא עוזרת.

האם את עוקבת אחרי המשפט בכל שומגי מאפשר לי, אני חיה מחרש את הרבדים ושוכ אני מרגישה כמו ניצולה, אני מקשיבה מרחקת לערויות, באילו שאני מכידה את המידע הזה, מסתבר, בנראה, שכל אחר, מוחק, מיזכרנו את הרבדים וכל פעם מגלה אותם מחרש, זה מרגש אותי, המיון שליו אינו תוספת את חזונית, באילו מוחק אותן מן החוריה ולכן צירי כל הזמן לרבר ולספר אותם, בבחינת 'הגדת לנצמן', כמו הגדה של פסח, יש למשפט הזה חשיבות רבה כעניי, גם ביות למשפט אייבמן, אני חושבת שמשפט אייבמן פתח ומכר את נושא השואה, השבנו ש-גמרנו את השואה, במובן של הטיפוס הקולקטיבי הממלכתי והנה המשפט הזה — שכו הרבדים נאמרים שוב בסדסקטיבה של 40 שנה — מביא אותנו לכלל הנבנה שזהו נושא שלא ניתן 'לגמור' אותו.

אני מגלה גם שצעירי רבים בעלי מודעות בנווה יותר נורמים למשפט, וזה חשוב כי אסר לשכוח.

והאם לרבר, שואה היתה השפעה על המעוררת הגבוהה לנושא? אינו יודעת באם לסרט יש השפעה, הסרט הגיע לארץ בתקופה טובה, כשהציבור היה בנראה נשל בשכלול, הסרט והמשפט עושים את שלהם, מכל מקום, אנשים שראו את הסרט מודעים יותר ומגלים שהרבים הנאמרים במשפט חודרים במדויק על הרבדים שנאמרו בסרט וזה הערים במשפט לא הטיעו בסרט?

האם יש אלמנטים רומים בין המשפט והסרט? כן, בחולט, קדם כל צדית המשפט, השפה שלו ואופן התייחוד, מוכרים את הראיונות של לנצמן בסרט, על החידה שבהם לפרטי המפרים הטבבים, נוסף לכך הערים חיים שוב את העבר בתווך מפתיע לשפות שאנשים אנשים אמריים אותו רכר תוך ריקון בנייתו ובמקום, הקונטר אקורד ממה להוכיח שהערים אינם וכוים, או אינם מדיקים, אך הוא טועה — הם לא שכתו ואי אפשר לשכתו, ולנו, שלא היינו שם מייח, אסור לשכוח.

אישית, בעקבות ביקורי בפולין ב-1988, עברתי תהליך שישיג את התמיכה עלית והתנכתי ובלתי, תפישת שואתה בשואה מנספחות קופיות, הנאצים — מלצות והידורים — בצאן לשכת, הביקור במקומות עצמם העמיד את הרבדים בקנת מידה אנשי ובפרספקטיבה אחרת, גם הסרט, שלכך עזרת את אותו רבדי, ממקם את השואה במישור האנושי, בבנאלי ובטכני, הנאצי מנורבליקת — במרט — נתפשו כמו מבא מוכי או כמנחה עסקים מברב...

וכן, ואם אתה זוכר, עיני ממש נוצצות כשהוא מתאר את עבודתו במתנה המוות כחוויה המסעירה בחיי, הבנאליות וקנה המידה האנושי הם אכן מסר נוראי אנשים של יומיים שלעסוק בתפקידים שאינם יומיימים, בעמדת היראה בנאצים — מלצות ובשואה — אספיקליספת, האורם מסר מעצב אחרית, הנמלת דברים בקנה המידה האנושי, מידושה שפוזר אתה יכל לעשות את.

אני טסכימה את, כשאמרתי שזה צריך להיות חזק מוכיר לגבינו, התוכנית לזה, אני חושבת שאנחנו, כיום, יש יותר מרעית לשואה מאשר אצל הרבדים, כלם תרגמים מתחשים לשואה, בסרט כמו 'הימים' (גמולות) — שנה החד השני של 'שואה' — בקושי מוכרים את השואה, זה מרגש שם כמעט כמעט שלי...

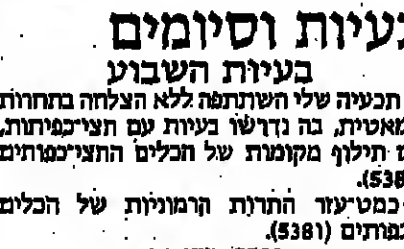
האם ביקרת במקומות חשופות או יש לך עניין לבקר ביוס? לא ביקרתי, איני יודעת אם הייתי רוצה לבקר, אני חשה כאילו הייתי שם, מוכן ורדחני.

אין, הייתי, יש ללמד את נושא השואה על מה יש להיות את ונאמנות.

צירי ללמד את הנושא כמו שמלמדים את נושא ירואת מצרים, במספר כלומר, לתחית לזה כאילו כל אחר מאלוה היה שם, ליראות את עצמנו פיצאיי-שואה.

— האדם נולד ומתנסה בחוויות שונות, האכשירות אותו לקראת המשימה העליונה והמשמעותית של חיו עריכת הסרט, שואה, הייתה אולי המשימה שלי.

משפטים

יחזקאל
מקורו:

9 +
א. דיאנרמא. ב. רץ 52 ורגלי 45 מחלישים
קומות.

5381 מרדכי שורק
חל"א בכ"ב
מקורית

5. מט עוד בשני סעיפים, שני פירושים
פירושים לא העורר, דו' דמת חנין: 43
שלם 97703.

אחת שהיא שתיים

קצת באורח, בעיה ומתחילה אולי
יבט, בעת האומים דין, סמכות מאד
אלו כן צמד בעות (אז יאמר) באשר
יוני בין התאומים נגם על ידי הוות כל
לם בעות כהן העמדה ששירתו חזק, וכן
לבעיות מוקדמות. בעיה נדבחת מהר.

החברה החדשה
 קולר הויס
 דה ויללמסטר 1972

10. כל דבר שיש בו חסד וחסד
 11. חסד וחסד
 12. חסד וחסד
 13. חסד וחסד
 14. חסד וחסד
 15. חסד וחסד
 16. חסד וחסד
 17. חסד וחסד
 18. חסד וחסד
 19. חסד וחסד
 20. חסד וחסד
 21. חסד וחסד
 22. חסד וחסד
 23. חסד וחסד
 24. חסד וחסד
 25. חסד וחסד
 26. חסד וחסד
 27. חסד וחסד
 28. חסד וחסד
 29. חסד וחסד
 30. חסד וחסד
 31. חסד וחסד
 32. חסד וחסד
 33. חסד וחסד
 34. חסד וחסד
 35. חסד וחסד
 36. חסד וחסד
 37. חסד וחסד
 38. חסד וחסד
 39. חסד וחסד
 40. חסד וחסד
 41. חסד וחסד
 42. חסד וחסד
 43. חסד וחסד
 44. חסד וחסד
 45. חסד וחסד
 46. חסד וחסד
 47. חסד וחסד
 48. חסד וחסד
 49. חסד וחסד
 50. חסד וחסד
 51. חסד וחסד
 52. חסד וחסד
 53. חסד וחסד
 54. חסד וחסד
 55. חסד וחסד
 56. חסד וחסד
 57. חסד וחסד
 58. חסד וחסד
 59. חסד וחסד
 60. חסד וחסד
 61. חסד וחסד
 62. חסד וחסד
 63. חסד וחסד
 64. חסד וחסד
 65. חסד וחסד
 66. חסד וחסד
 67. חסד וחסד
 68. חסד וחסד
 69. חסד וחסד
 70. חסד וחסד
 71. חסד וחסד
 72. חסד וחסד
 73. חסד וחסד
 74. חסד וחסד
 75. חסד וחסד
 76. חסד וחסד
 77. חסד וחסד
 78. חסד וחסד
 79. חסד וחסד
 80. חסד וחסד
 81. חסד וחסד
 82. חסד וחסד
 83. חסד וחסד
 84. חסד וחסד
 85. חסד וחסד
 86. חסד וחסד
 87. חסד וחסד
 88. חסד וחסד
 89. חסד וחסד
 90. חסד וחסד
 91. חסד וחסד
 92. חסד וחסד
 93. חסד וחסד
 94. חסד וחסד
 95. חסד וחסד
 96. חסד וחסד
 97. חסד וחסד
 98. חסד וחסד
 99. חסד וחסד
 100. חסד וחסד

10-11-1961
 12-11-1961
 13-11-1961
 14-11-1961
 15-11-1961
 16-11-1961
 17-11-1961
 18-11-1961
 19-11-1961
 20-11-1961
 21-11-1961
 22-11-1961
 23-11-1961
 24-11-1961
 25-11-1961
 26-11-1961
 27-11-1961
 28-11-1961
 29-11-1961
 30-11-1961
 1-12-1961
 2-12-1961
 3-12-1961
 4-12-1961
 5-12-1961
 6-12-1961
 7-12-1961
 8-12-1961
 9-12-1961
 10-12-1961
 11-12-1961
 12-12-1961
 13-12-1961
 14-12-1961
 15-12-1961
 16-12-1961
 17-12-1961
 18-12-1961
 19-12-1961
 20-12-1961
 21-12-1961
 22-12-1961
 23-12-1961
 24-12-1961
 25-12-1961
 26-12-1961
 27-12-1961
 28-12-1961
 29-12-1961
 30-12-1961
 31-12-1961
 1-1-1962
 2-1-1962
 3-1-1962
 4-1-1962
 5-1-1962
 6-1-1962
 7-1-1962
 8-1-1962
 9-1-1962
 10-1-1962
 11-1-1962
 12-1-1962
 13-1-1962
 14-1-1962
 15-1-1962
 16-1-1962
 17-1-1962
 18-1-1962
 19-1-1962
 20-1-1962
 21-1-1962
 22-1-1962
 23-1-1962
 24-1-1962
 25-1-1962
 26-1-1962
 27-1-1962
 28-1-1962
 29-1-1962
 30-1-1962
 31-1-1962
 1-2-1962
 2-2-1962
 3-2-1962
 4-2-1962
 5-2-1962
 6-2-1962
 7-2-1962
 8-2-1962
 9-2-1962
 10-2-1962
 11-2-1962
 12-2-1962
 13-2-1962
 14-2-1962
 15-2-1962
 16-2-1962
 17-2-1962
 18-2-1962
 19-2-1962
 20-2-1962
 21-2-1962
 22-2-1962
 23-2-1962
 24-2-1962
 25-2-1962
 26-2-1962
 27-2-1962
 28-2-1962
 29-2-1962
 30-2-1962
 31-2-1962
 1-3-1962
 2-3-1962
 3-3-1962
 4-3-1962
 5-3-1962
 6-3-1962
 7-3-1962
 8-3-1962
 9-3-1962
 10-3-1962
 11-3-1962
 12-3-1962
 13-3-1962
 14-3-1962
 15-3-1962
 16-3-1962
 17-3-1962
 18-3-1962
 19-3-1962
 20-3-1962
 21-3-1962
 22-3-1962
 23-3-1962
 24-3-1962
 25-3-1962
 26-3-1962
 27-3-1962
 28-3-1962
 29-3-1962
 30-3-1962
 31-3-1962
 1-4-1962
 2-4-1962
 3-4-1962
 4-4-1962
 5-4-1962
 6-4-1962
 7-4-1962
 8-4-1962
 9-4-1962
 10-4-1962
 11-4-1962
 12-4-1962
 13-4-1962
 14-4-1962
 15-4-1962
 16-4-1962
 17-4-1962
 18-4-1962
 19-4-1962
 20-4-1962
 21-4-1962
 22-4-1962
 23-4-1962
 24-4-1962
 25-4-1962
 26-4-1962
 27-4-1962
 28-4-1962
 29-4-1962
 30-4-1962
 31-4-1962
 1-5-1962
 2-5-1962
 3-5-1962
 4-5-1962
 5-5-1962
 6-5-1962
 7-5-1962
 8-5-1962
 9-5-1962
 10-5-1962
 11-5-1962
 12-5-1962
 13-5-1962
 14-5-1962
 15-5-1962
 16-5-1962
 17-5-1962
 18-5-1962
 19-5-1962
 20-5-1962
 21-5-1962
 22-5-1962
 23-5-1962
 24-5-1962
 25-5-1962
 26-5-1962
 27-5-1962
 28-5-1962
 29-5-1962
 30-5-1962
 31-5-1962
 1-6-1962
 2-6-1962
 3-6-1962
 4-6-1962
 5-6-1962
 6-6-1962
 7-6-1962
 8-6-1962
 9-6-1962
 10-6-1962
 11-6-1962
 12-6-1962
 13-6-1962
 14-6-1962
 15-6-1962
 16-6-1962
 17-6-1962
 18-6-1962
 19-6-1962
 20-6-1962
 21-6-1962
 22-6-1962
 23-6-1962
 24-6-1962
 25-6-1962
 26-6-1962
 27-6-1962
 28-6-1962
 29-6-1962
 30-6-1962
 31-6-1962
 1-7-1962
 2-7-1962
 3-7-1962
 4-7-1962
 5-7-1962
 6-7-1962
 7-7-1962
 8-7-1962
 9-7-1962
 10-7-1962
 11-7-1962
 12-7-1962
 13-7-1962
 14-7-1962
 15-7-1962
 16-7-1962
 17-7-1962
 18-7-1962
 19-7-1962
 20-7-1962
 21-7-1962
 22-7-1962
 23-7-1962
 24-7-1962
 25-7-1962
 26-7-1962
 27-7-1962
 28-7-1962
 29-7-1962
 30-7-1962
 31-7-1962
 1-8-1962
 2-8-1962
 3-8-1962
 4-8-1962
 5-8-1962
 6-8-1962
 7-8-1962
 8-8-1962
 9-8-1962
 10-8-1962
 11-8-1962
 12-8-1962
 13-8-1962
 14-8-1962
 15-8-1962
 16-8-1962
 17-8-1962
 18-8-1962
 19-8-1962
 20-8-1962
 21-8-1962
 22-8-1962
 23-8-1962
 24-8-1962
 25-8-1962
 26-8-1962
 27-8-

100